

Daniel Kitabı – Yüz Əlli İki ربن

Yezekekin İki Çubuğunun Simvolizmi: Peyğəmbərlik və Qurtuluş Boyunca Bir Səyahət

Jeff Pippenger

2024-03-22

Biz Yezeke kitabının otuz yeddinci fəslinin xəttini nəzərdən keçiririk; bu fəsil əvvəlcə yeddinci şeypurun səslənməsini və Laodikiyaya olan xəbəri müəyyən edir ki, bu da yüz qırx dörd minlik ordunun meydana çıxmasına səbəb olur. Sonra Yezeke həmin xətti təkrarlayır və genişləndirir; İsrailin şimal və cənub padşahlıqlarına aid iki çubuğun birləşdirilməsini təqdim edərək, bunu Yeddinci Şeypurun səslənməsi zamanı İlahiliklə bəşəriyyətin necə birləşdirildiyi prosesinin bir nümunəsi kimi göstərir. Bu iki millət bir millət olaraq birləşdirildikdən sonra, Yezeke onların üzərində bir padşahın olduğunu göstərir, daha sonra isə yüz qırx dörd minlə həyata keçirilən əhd olan əbədi əhdə toxunur; eyni zamanda vurğulayır ki, son günlərin həmin əhd xalqının arasında Allahın məbədi əbədiyyət boyu olacaqdır.

Biz həmin xəttə 1844-cü ildə Yəhyanın məbədi ölçməsi işini də əlavə etmişik; beləliklə, bu, 11 sentyabr 2001-ci ildə başlamış son ölçməni timsallaşdırır. Həmin ölçmə Zəkəriyyə tərəfindən də bəhs edilir; o, ölçmənin Allahın Öz adını yerləşdirmək üçün Yerusəlimi yenidən şəhər olaraq seçdiyi vaxt baş verdiyini də bildirir. Biz məbədi təşkil edən ünsürlərlə İsrailin şimal və cənub padşahlıqlarının iki çubuğu arasında bir bənzətmə qururuq. Məsihin Öz İlahiliyini yüz qırx dörd minin bəşəriyyəti ilə birləşdirməkdəki işi, şimal və cənub padşahlıqlarının üzərinə gətirilmiş səpələnmənin iki min beş yüz iyirmi ili haqqında olan iki peyğəmbərlikdə, iki min üç yüz il peyğəmbərliyi ilə əlaqəli şəkildə təmsil olunur.

Yezekekin çubuqlarının Müjdə işində nəyi təmsil etdiyini müəyyən etmək Müjdənin əsaslı şəkildə dərk olunmasını tələb edir. Məsih, dörd min il boyunca irsi zəifliyin daşdığı, Məryəm vasitəsilə Ona ötürülən bizim süqut etmiş bədənimizi qəbul etdi. Bizim Nümunəmiz olaraq O göstərdi ki, iradəmizi Atasının iradəsinə təslim etməklə, O necə qalib gəldisə, biz də öz iradəmizi Onun iradəsinə tabe etdirərək qalib gələ bilərik. Ruhun qalası olan beynimizdə iradəmiz ya xeyir, ya da şər üçün işlədilir.

“İki semestrin işini birinə sığışdırmaq istəyən tələbəyə bu məsələdə öz istədiyini etmək imkanı verilməməlidir. İkiqat işi üzərinə götürmək, bir çoxları üçün ağıl həddən artıq yüklənməsi və lazımi fiziki məşqlərin laqeyd qoyulması deməkdir. Ağıl zehni qidanın həddən artıq çoxluğunu qavrayıb həzm edə biləcəyini güman etmək ağlabatan deyildir; və mədəni istirahət dövrlərindən məhrum edərək həzm orqanlarını yükləmək necə böyük günahdırsa, ağıl həddən artıq qidalandırmaq da elə həmin dərəcədə böyük günahdır. Beyin bütün insanın qalasıdır və yemək, geyim və ya yuxu ilə bağlı yanlış vərdişlər beynə təsir edir və tələbənin arzuladığına — yaxşı bir əqli tərbiyəyə — nail olmağa mane olur. Bədənin diqqət və qayğı ilə rəftar edilməyən hər bir hissəsi öz zədəsini beynə xəbər verəcəkdir. Gənclərə öz sağlamlıqlarını necə qorumağı olduqlarını öyrətməkdə çox səbir və mətanət göstərilməlidir. Onlar bu məsələdə

yaxşı məlumatlandırılmalıdırlar ki, hər bir əzələ və orqan elə möhkəmləndirilsin və tərbiyə edilsin ki, istər iradi, istərsə də qeyri-iradi fəaliyyətdə, sağlamlığın ən yaxşı halı meydana gəlsin və beyin təhsilin yükünə tab gətirmək üçün qüvvətləndirilsin.” Christian Education, 124.

Əbədi əhdin işi Allahın qanununu ürəklərimizə və zehnimizə yazmaqdır; həm ürəyimiz, həm də zehnimiz ruhlarımızın “qalasında” yerləşir ki, bu da beynimizdir.

“Kişi—istər kişi, istər qadın olsun—bir an içində paklıq və müqəddəslikdən əxlaqsızlığa, pozğunluğa və cinayətə enməz. İnsanda olanı ilahiyyə çevirmək də, Allahın surətində yaradılmış olanları vəhşi və ya şeytani səviyyəyə alçaltmaq da zaman tələb edir. Baxdığımıza bənzəyərək dəyişirik. İnsan, Yaradanının surətində yaradılmış olsa da, ağılı elə tərbiyə edə bilər ki, bir vaxtlar ikrah etdiyi günah ona xoş gəlsin. O, ayıq durmağı və dua etməyi dayandırdıqca, qalanı, yəni ürəyi qorumağı da dayandırır və günaha, cinayətə qurşanır. Ağıl alçaldılır və əxlaqi və intellektual qüvvələri əsarət altına almaq, onları daha kobud ehtiraslara tabe etdirmək üçün tərbiyə edildiyi müddətdə onu pozğunluqdan yüksəltmək mümkün deyil. Cismani ağıla qarşı daimi müharibə aparılmalıdır; və bizə Allahın lütfünün saflaşdırıcı təsiri kömək etməlidir; bu təsir ağılı yuxarıya cəlb edəcək və onu pak və müqəddəs şeylər üzərində düşünməyə adətləndirəcəkdir.” Adventist Home, 330.

“Zəhin”, “ürək”, “beyin” “canın qalası”dır. Qala günahın daxil olmasından qorunmalı olan istehkamdır.

“Ataya etdiyi duada Məsih dünyaya elə bir dərs verdi ki, o, ağıla və ruha həkk olunmalıdır. O dedi: “Əbədi həyat isə budur ki, onlar yeganə həqiqi Allah olan Səni və göndərdiyin İsa Məsihi tanısinlar.” Yəhya 17:3. Həqiqi təhsil budur. O, qüdrət verir. Allahın və Onun göndərdiyi İsa Məsihin təcrübə dərki insanı Allahın surətinə çevirir. Bu, insana özünə hakim olma imkanı verir, aşağı təbiətin hər bir meylini və ehtirasını zəhnin daha uca qüvvələrinin nəzarəti altına gətirir. Özündə buna malik olanı Allahın oğlu və göyün varisi edir. Onu Sonsuz Olanın ağılı ilə ünsiyyətə gətirir və kainatın zəngin xəzinələrini onun üzünə açır.” Məsihin Əşya Dərsləri, 114.

“Ali qüvvələr” “aşağı təbiətin meyl və ehtiraslarını” nəzarət altına almaq və tabe etdirmək üçün işlədilməlidir. Ali qüvvələr ağılda yerləşir və insanı Allahın surətinə çevirən şey “Sonsuzun ağılı ilə ünsiyyətdir”. Yüz qırx dörd minin möhürlənməsi vaxtında bir sinifdə vəhşinin surəti, digər sinifdə isə Məsihin surəti formalaşır. Bu çevrilməni həyata keçirən şey ağılların əlaqəsidir. Paulun müəyyən etdiyi kimi cismani və ya bədənə məxsus ağıla sahib olanlar cismin surətini — vəhşi — formalaşdırırlar. Məsihin ağılına nail olmuş olanlar isə Məsihin surətini formalaşdırırlar. Əhdin vədi budur ki, hamımız cismani ağıl ilə doğulmuş olsa da, dönmə zamanı Məsihin ağılına nail ola bilərik.

Qoy sizdə də Məsih İsada olan həmin düşüncə olsun: O, Allah surətində olduğu halda, Allaha bərabər olmağı qəsb ediləcək bir şey saymadı; lakin Özünü şöhrətdən məhrum etdi, qul surətini aldı və insanlara bənzər oldu; və zahirdə insan kimi tapılaraq Özünü alçaltı və ölümə qədər, hətta çarmıx ölümünə qədər itaətkar oldu. Filipililərə 2:5–8.

Bizdə Məsihin təfəkkürü olmalıdır; necə ki, o təfəkkür Məsihdə də var idi, çünki biz Onun surətində yaradılmışıq. Lakin bizdə o təfəkkür yoxdur; bizdə cismani təfəkkür var, günahın altına

satılmışıq.

Beləliklə, indi Məsih İsadada olanlar üçün, cismin ardınca deyil, Ruhun ardınca yeriyənlər üçün heç bir məhkumluq yoxdur. Çünki Məsih İsadada həyat Ruhunun qanunu məni günah və ölüm qanunundan azad etmişdir. Çünki Qanunun edə bilmədiyini, cismin vasitəsilə zəif olduğuna görə, Allah Öz Oğlunu günahlı cismin bənzərində və günah üçün göndərərək cismin içində günahı məhkum etdi ki, Qanunun saleh tələbi cismin ardınca deyil, Ruhun ardınca yeriyən bizdə yerinə yetsin. Çünki cismin ardınca olanlar cismin şeylərini düşünürlər; Ruhun ardınca olanlar isə Ruhun şeylərini. Çünki cismani düşüncə ölümdür; ruhani düşüncə isə həyat və sülhdür. Ona görə ki, cismani düşüncə Allaha qarşı düşmənçilikdir; çünki o, Allahın qanununa tabe olmur, hətta ola da bilməz. Deməli, cisimdə olanlar Allahı razı sala bilməzlər. Lakin əgər Allahın Ruhu sizdə yaşayırsa, siz cisimdə deyil, Ruhdasınız. Amma əgər bir kəsdə Məsihin Ruhu yoxdursa, o, Ona aid deyildir. Əgər Məsih sizdədirsə, bədən günaha görə ölüdür; Ruh isə salehliyə görə həyatdır. Romalılara 8:1–10.

Ruha mənsub olmaq həyatdır, bədənə mənsub olmaq isə ölümdür. Bədən aşağı təbiətdir; hissələrimizin mənbəyi odur. Cismani aşağı təbiət yüksək təbiət tərəfindən idarə olunmalıdır; bu isə iradəmizin Müqəddəs Ruha tabeçilik içində həyata keçirilməsi ilə baş verir. Bizim daha yüksək cismani düşüncələrimiz burada və indi dəyişdirilə bilər, lakin aşağı təbiətimizin dəyişməsi üçün İkinci Gəlişi gözləməsi gərəkdir.

Yezekelin iki çubuğu həyat kimi təmsil olunan bir çubuğu müəyyən edir və həmin çubuq 1798-ci ildə öz nəticəsinə çatdı. O, ordunun bütpərəstliyin onu tapdaladığı min iki yüz altmış il və papalığın onu tapdaladığı min iki yüz altmış il ilə qüsursuz şəkildə bölünmüşdü. Həmin çubuq Allahın məbədgahının tapdalanmasını təmsil etmirdi, çünki Allahın məbədgahı cənub padşahlığında yerləşirdi. Bütpərəstlik və papalıq tərəfindən tapdalanan ordu insan məbədi idi, lakin cənub padşahlığı ilə əlaqədə o, bədən idi və Allah başı yerləşdirməyi məhz cənub padşahlığında seçmişdi. Şimal padşahlığı bədən idi, cənub padşahlığı isə baş idi.

Şimal səltənətinin min iki yüz altmış illik iki bölməsi, bədən məbədinəki günaha doğru iki müxtəlif meyli təmsil edirdi; bunlar irsi və sonradan qazanılmış meyllərlə təmsil olunurdu. Bütpərəstlik bədən məbədinəki günahın irsi meyllərinin simvolu idi, papalığın bütpərəstliyin dinini mənimsəməsi isə günaha doğru sonradan qazanılmış meylləri təmsil edir. Hər iki halda, bədən məbədi İkinci Gəlişədək dəyişdirilə bilməzdi; buna görə də şimal səltənətinin əsası yalnız 1798-ci ilə qədər uzanırdı və Yəhyaya məbədi ölçməsi deyiləndə, həmin əsas kənarda saxlanılmalı idi.

“Dönüş” sözü bir haldan və ya vəziyyətdən digərinə çevrilmə və ya dəyişmə deməkdir. Adəm və Həvva günah etdikdə, onlar öz ilkin hallarından “dönüşdürülmüş” oldular; çünki onlar kamil, Allahın surətində yaradılmışdılar və ali qüvvələr aşağı qüvvələrə nəzarət edirdi. Onlar günah etdikdə isə, aşağı qüvvələrin ali qüvvələr üzərində üstünlük qazandığı bir varlığa “dönüşdürüldülər”. Onlar bu vəziyyəti bütün nəsillərinə ötürdülər.

Yezekelin iki çubuğu arasındakı peyğəmbərlik münasibətində, Rəbb Yerusəlimi baş, padşahın iqamət etdiyi paytaxt olaraq seçdi. O, ali hakimiyyət olmalı idi. İki çubuq məsəlində cənub

padşahlığı şimaldakı ali padşahlıqla müqayisədə aşağı hakimiyyət idi. İki çubuğun birləşdirilməli olduğu zamanla təmsil olunan dönüşüm, cənub padşahlığının baş mövqeyinə qaytarılmasını tələb edirdi. O, şimal padşahlığına tərəf döndərilməli idi, çünki o zaman həqiqi şimal padşahı ilə birləşdirilmiş və həqiqi şimal padşahlığının taxt otağı ilə əlaqələndirilmiş olurdu.

Bu səbəbdən şimal padşahlığı yalnız 1798-ci ilə qədər uzandı və Yəhya yalnız 1798-ci ilə qədər uzanan həyatı kənarda qoymaq barədə xəbərdar edildi. Cənub padşahlığı üçüncü mələyin gəlişi ilə iki min üç yüz ilin çubuğuna birləşdiriləcəkdi, lakin şimal padşahlığı Yəhyanın həmin vaxt ölçdüyü məbədin iki bölməsində ilahiliklə bəşəriyyətin birləşməsi başa çatdıqda sona yetəcəkdi. Şimal padşahlığı üçüncü mələyin gəlişi zamanı qırx altı bağ vasiləsilə cənub padşahlığı ilə əlaqələndirilmişdi, lakin o, cənub padşahlığı kimi, birbaşa 1844-cü illə bağlanmışdı.

Cənub padşahlığı həm qırx altı illik məbədlə, həm də iki yüz iyirmi ilin təmsil etdiyi ilahiliyin insanlıqla birləşməsi ilə əlaqəli idi. Şimal padşahlığı isə 1798-ci ildə qırx altı illik məbədin təməlini qeyd etdi, lakin orada sona çatdı; çünki təməl olaraq o, Məsihin Öz üzərinə götürdüyü bədəni təmsil edirdi və Onun bədəni dünyanın təməlindən bəri qurban edilmişdi. Bütün məbədlər bir-birinin əvəzində işləyə bilən simvollarıdır və 1798-ci ildə qırx altı ilin təməli Onun bəşəri bədənini, 1844-cü ildə həmin qırx altı ilin tamamlanması isə Onun İlahiliyini müəyyən edir.

1798-ci ilə qədər tapdalanmış qoşun Allahın məbədi deyildi; hərçənd həmin dövrdə Allahın məbədi tapdalanmış kimi təsvir olunurdu, lakin bu tapdalanma Allahın Öz məbədini və adını yerləşdirmək üçün Yerusəlimi seçdiyi cənub padşahlığında həyata keçirilirdi. Tapdalanmış olan qoşun başqa millətləri təmsil edirdi; o, bədəni təmsil edirdi.

Adəm və Həvva günah etdikdə, bəşəriyyətin günah tərəfindən tapdalanmasının yeddi min ilini əhatə edən “yeddi vaxt” başlanmış oldu. Həmin anda, dünyanın təməlindən bəri boğazlanmış olan Quzu, bəşəriyyətin günahlı çılpalığını örtmək üçün quzu dəriləri verdi. Bəşəriyyətin tapdalanması 1798-ci ildə başa çatdıqda, hər bir təqdis edilmiş məbəd təmsilçiliyinin təməli və qurucusu olan Quzu yenidən boğazlandı. Orada şimal padşahlığı və onun daxilində təmsil olunan insan məbədi sona çatdı.

1798-ci il, saxta antixristin, 538-ci ildə gücləndirilməsi ilə başlayan və üç il yarım peyğəmbərlik ilindən ibarət olan şeytani şahidliyini verdikdən sonra öldürüldüyü vaxt idi; bu dövrə 508-ci ildə başlanmış otuz illik hazırlıq qabaqlamışdı. Bu, Məsihin doğumu ilə başlayan, vəftiz olunduğu zaman gücləndirilməsi ilə başa çatan otuz illik hazırlığının şeytani saxtakarlığı idi; bundan sonra O, üç il yarım həqiqi il ərzində Öz şəhadətini verdi və nəhayət, dünyanın təməlindən bəri boğazlanmış Quzunun çarmıxa çəkildiyi nöqtəyə çatdı. O zaman, məbəd dağıldıqdan sonra onu üç gün içində yenidən qaldıracağına dair Onun vədi yerinə yetdi.

Öz bədən məbədini dirçəldəcək olan O idi, çünki dirilməni həyata keçirən Onun ilahiliyinin qüdrəti idi; zira çarmıxa çəkilmə zamanı ölən Onun ilahiliyi deyildi, çarmıx üzərində ölən Onun bəşəriyyəti idi, çünki Allahın ölməsi qeyri-mümkündür.

“‘Mən dirilmə və həyatam’ (Yəhya 11:25). ‘Canımı ona görə verirəm ki, onu yenidən alım’ (Yəhya 10:17) deyən Şəxs, Özündə olan həyata qəbirdən çıxıb gəldi. Bəşəri təbiət öldü; ilahi

təbiət ölmədi. Məsih Öz ilahi təbiətində ölümün bağlarını qırmağa qadir idi. O bəyan edir ki, istədiyi kəsi diriltmək üçün həyatı Özündədir.” Selected Messages, kitab 1, 301.

1798-ci ildə insan məbədi, “şimal səltənəti”nin ordusu sona çatdı; çünki aşağı təbiətin simvolu olaraq o, İkinci Gəlişdə dirilməyədək dəyişdirilə bilməzdi. Bununla belə, o, Məsihin dəyişdirilə bilən məbədi ayağa qaldırdığı qırx altı ilin təməlini müəyyənləşdirdi; bu məbəd, zehnin daha yüksək qüvvələrinin simvolu olan cənub səltənəti ilə təmsil olunurdu və günahkarın saleh sayıldığı anda dəyişdirilir.

Məsihin Özünün qoyduğu təməl üzərində həvarilər Allahın kilsəsini qurdular. Müqəddəs Yazılarda kilsənin qurulmasını təsvir etmək üçün məbədin inşası obrazından tez-tez istifadə olunur. Zəkəriyyə Rəbbin məbədini tikəcək Budaq kimi Məsihə işarə edir. O, başqa millətlərdən olanların bu işə kömək edəcəyini belə ifadə edir: “Uzaqda olanlar gəlib Rəbbin məbədində tikəcəklər;” Yeşaya isə bəyan edir: “Yadellilərin oğulları divarlarını tikəcəklər.” Zəkəriyyə 6:12, 15; Yeşaya 60:10.

Bu məbədin inşası barədə Peter belə deyir: “Onun yanına gəlib, insanlar tərəfindən həqiqətən rədd edilmiş, lakin Allah tərəfindən seçilmiş və qiymətli olan diri daşa yaxınlaşdığınız kimi, siz də diri daşlar kimi ruhani bir ev, müqəddəs bir kahinlik olaraq bina edirsiniz ki, İsa Məsih vasitəsilə Allaha məqbul olan ruhani qurbanlar təqdim edəsiniz.” 1 Peter 2:4, 5.

“Yəhudi və başqa millətlər dünyasının daş karxanasında həvarilər təməl üzərinə qoyulmaq üçün daşlar çıxararaq zəhmət çəkirdilər. Paul Efesdəki imanlılara məktubunda belə dedi: ‘Beləliklə, artıq siz nə qərblərsiniz, nə də yadellilər, əksinə müqəddəslərlə birlikdə həmvətənlər və Allahın ev xalqısınız; həvarilərin və peyğəmbərlərin təməli üzərində bina edilmisiniz, İsa Məsihin Özü baş guşə daşı olmaqla; Onda bütün bina bir-birinə uyğun olaraq birləşdirilib Rəbdə müqəddəs məbədə doğru yüksəlir; Onda siz də Ruh vasitəsilə Allahın məskəni olmaq üçün birlikdə bina edirsiniz.’ Efeslilərə 2:19–22.

“Və Korinflilərə belə yazdı: «Mənə verilmiş Allahın lütfünə görə, müdrik bir bənnə kimi təməli qoydum, başqası isə onun üzərində tikir. Lakin hər kəs onun üzərində necə tikdiyinə diqqət etsin. Çünki qoyulmuş olandan, yəni İsa Məsihdən başqa heç kəs başqa bir təməl qoya bilməz. Əgər kimsə bu təməl üzərində qızıl, gümüş, qiymətli daşlar, ağac, ot, saman tikərsə, hər kəsin işi aşkar olacaqdır; çünki o gün bunu bəyan edəcəkdir, zira odla aşkara çıxarılacaqdır; və od hər kəsin işini onun nə cür olduğunu sınayacaqdır.» 1 Korinflilərə 3:10–13.

“Həvarilər möhkəm bir təməl üzərində, yəni Əsrlərin Qayası üzərində tikdilər. Onlar bu təməl üçün dünyadan yonub çıxardıqları daşları gətirdilər. İnşaatçılar maneəsiz çalışmadılar. Onların işi Məsihin düşmənlərinin müqaviməti üzündən olduqca çətinləşdirilmişdi. Onlar yalançı bir təməl üzərində tikənlərin təəssübkeşliyinə, qərəzinə və nifrətinə qarşı mübarizə aparmalı idilər. Kilsənin inşaatçıları kimi çalışanların çoxunu Nehemyanın günlərindəki divar hörənlərə bənzətmək olardı; onlar haqqında belə yazılmışdır: “Divarı tikənlər, yük daşıyanlar və yükləyənlərdən hər biri bir əli ilə iş görür, o biri əli ilə isə silah tuturdu.” Nehemya 4:17.” Həvarilərin Əməlləri, 595, 596.

Bu araşdırmanı növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.

“İnsanın süqutu bütün göyü kədərlə doldurdu. Allahın yaratdığı dünya günahın lənəti ilə zədələnmiş və bədbəxtliklə ölümə məhkum varlıqlar tərəfindən məskunlaşdırılmışdı. Qanunu pozmuş olanlar üçün heç bir qurtuluş yolu görünmürdü. Mələklər həmd nəğmələrini kəsdi. Səməvi sarayların hər tərəfində günahın törətdiyi viranəlik üçün matəm var idi.

“Allahın Oğlu, göylərin şanlı Baş Komandanı, düşmüş bəşər nəslinə qarşı mərhəmətlə doldu. Məhv olmuş dünyanın müsibətləri Onun önünə qalxdıqca, qəlbi sonsuz şəfqətlə rıqqətə gəldi. Lakin ilahi məhəbbət insanın xilas oluna bilməsi üçün bir plan hazırlamışdı. Allahın pozulmuş qanunu günahkarın canını tələb edirdi. Bütün kainatda onun tələblərini insan naminə yerinə yetirə biləcək yalnız biri var idi. İlahi qanun Allahın Özünün müqəddəsliyi qədər müqəddəs olduğuna görə, yalnız Allaha bərabər olan biri onun pozulmasına görə kəffarə verə bilərdi. Məsihdən başqa heç kəs düşmüş insanı qanunun lənətindən satın alıb qurtara və onu yenidən Göylə ahəngə gətirə bilməzdi. Məsih günahın təqsirini və rüsvayçılığını Öz üzərinə götürəcəkdi — müqəddəs Allaha o qədər nifrət doğuran günahı ki, o, Ata ilə Onun Oğlunu ayırmalı idi. Məsih həlak olmuş nəslə xilas etmək üçün müsibətin ən dərin qatlarınadək enəcəkdi.”

“Atanın qarşısında O, günahkarın xeyrinə yalvardı, bu zaman göy ordusu nəticəni sözlə ifadə edilə bilməyəcək dərəcədə dərin bir maraq və gərginliklə gözləyirdi. O sirli müşavirə uzun sürdü — düşmüş bəşər övladları üçün ‘sülh məsləhəti’ (Zəkəriyyə 6:13). Xilas planı yer üzünün yaradılışından əvvəl müəyyən edilmişdi; çünki Məsih ‘dünyanın təməlindən bəri boğazlanmış Quzu’dur (Vəhy 13:8); bununla belə, təqsirli nəslin uğrunda Öz Oğlunu ölümə vermək kainatın Padşahı üçün də bir mübarizə idi. Lakin ‘Allah aləmi elə sevdi ki, Öz yeganə Oğlunu verdi ki, Ona iman edən hər kəs həlak olmasın, əbədi həyata malik olsun.’ Yəhya 3:16. Ey satınalmanın sirri! Onu sevməmiş bir dünya üçün Allahın məhəbbəti! ‘Biliyi aşan’ o məhəbbətin dərinliklərini kim dərk edə bilər? Sonsuz əsrlər boyu, o dərkədlməz məhəbbətin sirrini anlamağa çalışan ölməz zəkalar heyrət edəcək və səcdə qılacaqlar.”

“Allah Məsihdə zahir olmalı idi, ‘dünyanı Öz ilə bərkətləndirən.’ 2 Korinfililərə 5:19. İnsan günah üzündən elə dərəcədə alçalmışdı ki, onun üçün, özlüyündə, təbiəti paklıq və xeyirxahlıq olan Şəxslə ahəngə gəlməsi qeyri-mümkün idi. Lakin Məsih, insanı qanunun məhkumiyyətindən satın alıb qurtardıqdan sonra, ilahi gücü insan səyi ilə birləşdirmək üçün bəxş edə bilərdi. Beləliklə, Allaha tərəf tövbə və Məsihə iman vasitəsilə Adəmin süqut etmiş övladları bir daha ‘Allahın övladları’ ola bilərdilər. 1 Yəhya 3:2.” Patriarxlar və Peyğəmbərlər, 63, 64.